ಡನ್ನೋನ ಸಾಹಸ ಕಥೆಗಳು

ನಿಕೋಲಾಯ ನೋಸೊವ್

9

ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಲೂನು

RADUGA PUBLISHERS

ಡನ್ನೋನ ಸಾಹಸ ಕಥೆಗಳು

ನಿಕೋಲಾಯ ನೋಸೊವ್ 09

ಮೋಡಗಳಲ್ಲಿ ಬಲೂನು

ಚಿತ್ರಗಳು: ಬೋರಿಸ್ ಕಲೌಶಿನ್

ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಭಾಕರ ನಾನಾವಟಿ

RADUGA PUBLISHERS
MOSCOW

ಬಲೂನು ಅಷ್ಟು ಸರಾಗವಾಗಿ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮೇಲೇರಿತು; ನಮ್ಮ ಧೈರ್ಯಶಾಲಿ ಅನ್ವೇಷಕರಿಗೆ ಅದರ ಅರಿವೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ಒಂದು ನಿಮಿಷದ ನಂತರ ಅವರು ಅದಿಬದಿಯಾಚೆಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ, ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಮೈಟ್ಸಗಳ ಗುಂಪು ತಮ್ಮ ಕೈಗಳನ್ನು ಬೀಸುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಗಾಳಿಗೆ ಎಸೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರು. “ಹುರ್ರೇ!” “ಬಾಯ!” ಎಂಬ ಕ್ಷೀಣ ಧ್ವನಿಗಳೂ ಅವರಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿದವು. ಡೂನೋ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತರು ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಕೂಗಿದರು.

ಅವರೂ ತಮ್ಮ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಗಳನ್ನು ಬೀಸತೊಡಗಿದರು. ಸ್ಕ್ಯಾಟರ್‌ಬ್ರೇನ್ ತನ್ನ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೀಸಲು ಕೈ ಎತ್ತಿದಾಗ, ತನ್ನ ಬಳಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಬಲೂನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ!” ಎಂದು ಅವನು ಕೂಗಿದನು. “ನಾನು ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಮರೆತು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ!”

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀಯ,” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಗೊಣಗಿದನು.

“ಈಗ ಬಲೂನುನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ,” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದನು. “ಗಾಳಿ ತಣ್ಣಗಾಗುವವರೆಗೆ ಇದು ಹೀಗೆಯೇ ಸಾಗುತ್ತಿರುತ್ತದೆ; ನಂತರ ಇದು ಭೂಮಿಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆ.

“ನಾನು ಏನು ಮಾಡಬೇಕು, ಟೋಪ್ಪಿಗೆ ಇಲ್ಲದೆ ಹೋಗಬೇಕೇ?” ಎಂದು ಸ್ಕ್ಯಾಟರ್‌ಬ್ರೇನ್ ಬೇಸರಗೊಂಡ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದನು.

“ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಟೋಪ್ಪಿಗೆ ಹಾಸಿಗೆಯ ಕೆಳಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತೆಂದು ನೀನೇ ಹೇಳಿದ್ದೀಯಲ್ಲ?” ಎಂದು ರೋಲಿ-ಪೋಲಿ ಕೇಳಿದನು.

“ಹೌದು, ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆದರೆ ಸೆಕೆ ಅನ್ನಿಸಿದ್ದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಇಟ್ಟೆ ಮತ್ತು ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟೆ.” ಎಂದು ಸ್ಕ್ಯಾಟರ್‌ಬ್ರೇನ್ ಹೇಳಿದನು

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಕೊನೆಯ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನಾದರೂ ಮರೆತುಬಿಡುತ್ತೀಯ,” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಗೊಣಗಿದನು.

“ನೋಡಿ, ನಾವು ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಹಿಂದೆ ಬಿಟ್ಟುಬಂದಿದ್ದೇವೆ!” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಒಮ್ಮೆಲೆ ಕೂಗಿದನು. ಎಲ್ಲರೂ ನಕ್ಕರು, ಮತ್ತು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಹೇಳಿದನು:

“ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರಬಹುದು ಎಂದು ನೀನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆಯಾ?”

“ಇಲ್ಲ, ಭಾವಿಸಿರಲಿಲ್ಲ,” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಬೇಸರದಿಂದ ಹೇಳಿದನು. “ನಾನು ಕೆಳಗೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದೆ ಮತ್ತು ನಾವು ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು, ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಷ್ಟು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆ.”

“ಸರಿ,” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಎಚ್ಚರಿಸಿದನು, “ಈ ಉಡ್ಡಾಣ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತದೆ ಎಂಬುದು ಇನ್ನೂ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.”

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೊಣಗುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೀಯ, ಗ್ರಂಪ್ಸ್,” ಎಂದನು ಡನ್ನೋ. “ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನೀನು ಎಲ್ಲರ ಮೋಜನ್ನೂ ಹಾಳುಮಾಡುತ್ತೀಯ.”

“ನಿನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗು,” ಎಂದನು ಗ್ರಂಪ್ಸ್.

“ನಾನು ಹೇಗೆ ಕೆಳಗೆ ಇಳಿದು ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ?” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಕೇಳಿದ.

“ಓಹ್, ಸಾಕು!” ಎಂದ ಡೂನೋ. “ಜಗಳವಾಡಲು ಬಲೂನು ಸೂಕ್ತವಾದ ಜಾಗವಲ್ಲ.”

ಈ ವೇಳೆಗೆ ಬಲೂನು ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿತ್ತೆಂದರೆ ಇಡೀ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಒಂದೇ ನೋಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಮನೆಗಳು ಕೇವಲ ಚುಕ್ಕೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು, ಮೈಟ್ಸಗಳು ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಗಾಳಿ ಬಲೂನನ್ನು ಮುಂದೆ ಮುಂದೆ ತಳ್ಳುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು, ಮತ್ತು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪಟ್ಟಣವು ಬಹಳ ದೂರ ಉಳಿಯಿತು.

ಬಲೂನು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಲಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಡೂನೋ ತನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ಒಂದು ದಿಕ್ಸೂಚಿಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದನು.

ದಿಕ್ಸೂಚಿಯು ಆಯಸ್ಕಾಂತದ ಸೂಜಿ ಇರುವ ಲೋಹದ ಚಿಕ್ಕ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ. ಆ ಸೂಜಿ ಯಾವಾಗಲೂ ಉತ್ತರ ದಿಕ್ಕನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತದೆ; ಆದ್ದರಿಂದ ನೀವು ಅದನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನೀವು ಯಾವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೀರಿ ಮತ್ತು ಹಿಂದಿರುಗುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಡೂನೋ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ದಿಕ್ಸೂಚಿಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದನು.

"ಗಾಳಿಯು ನಮ್ಮನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಉತ್ತರದ ಕಡೆಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಿದೆ," ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದನು, "ಅಂದರೆ ನಾವು ದಕ್ಷಿಣದ ಕಡೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕು."

ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲೂನು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿತ್ತು ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಹೊಲಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪಟ್ಟಣವು ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಮರೆಯಾಗಿತ್ತು. ಮೈಟ್ಸಗಳು ಸೌತೆಕಾಯಿ ನದಿ ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಹೊಳೆಯು ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ರಿಬ್ಬನ್ನಿನಂತೆ ಬಳುಕುತ್ತಾ ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಹೊಲಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮರಗಳು ನಯವಾದ ಪೊದೆಗಳಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದವು.

ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ರೋಲಿ-ಪೋಲಿಗೆ ಕೆಳಗೆ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಅದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ವೇಗವಾಗಿ ಚಲಿಸುತ್ತಿತ್ತು, ಬಲೂನಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರುತ್ತಿತ್ತು.

"ನೋಡಿ! ಯಾರೋ ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಓಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ!" ಎಂದು ರೋಲಿ-ಪೋಲಿ ಕೂಗಿದನು.

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೆಳಗೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಕಪ್ಪು ಚುಕ್ಕೆಯನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

"ಅದು ನದಿಯನ್ನು ನೇರವಾಗಿ ಹಾರಿಕೊಂಡು ದಾಟಿತು!" ಎಂದು ಸ್ಕ್ಯಾಟರ್‌ಬ್ರೇನ್ ಕೂಗಿದ.

"ಅದು ಏನಿರಬಹುದು?" ಎಂದು ಸ್ವಿಫ್ಟಿ ಕೇಳಿದ. "ಈಗ ಅದು ಮರಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಹಾರುತ್ತಿದೆ!"

ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಬಲೂನು ಒಂದು ಕಾಡಿನ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ಚುಕ್ಕೆ ಮರಗಳ ತುದಿಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಜಾರುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಡಾ. ಪಿಲ್‌ಮನ್ ತಮ್ಮ ಕನ್ನಡಕವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರು, ಆದರೂ ಆ ಚುಕ್ಕೆ ಏನೆಂಬುದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಗುರುತಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ..

“ನನಗೆ ಗೊತ್ತು!” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೂಗಿದನು. “ಮೊದಲು ಕಂಡುಕೊಂಡವನು ನಾನೇ! ಅದು ಡಾಟ್. ನಾವು ಡಾಟ್‌ನನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರಲು ಮರೆತಿದ್ದೇವೆ ಮತ್ತು ಅದು ನಮ್ಮ ಹಿಂದೆ ಓಡಿಬರುತ್ತಿದೆ!”
“ಅಲ್ಲ,” ಎಂದು ಶಿಕಾರಿ ಶಾಟ್ ಹೇಳಿದನು “ಡಾಟ್ ನನ್ನ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬೆಂಚಿನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದಾನೆ.”
“ಹಾಗಾದರೆ ಅದು ಏನಾಗಿರಬಹುದು? ಡೂನೋ, ನೀನು ನಮಗೆ ಹೇಳಬಲ್ಲೆಯಾ?”
ಡೂನೋ ತನ್ನ ದಿಕ್ಸೂಚಿಯನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದನು.
“ಏಕೆ, ಅದು ನಮ್ಮ ನೆರಳು!” ಎಂದು ಅವನು ನಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ.
“ಏನು? ನಮ್ಮ ನೆರಳೇ?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.
“ಹೌದು. ನಮ್ಮ ಬಲೂನು ಒಂದು ನೆರಳನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ, ಅದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತದೆ.”
ಮೈಟ್ಸ್‌ಗಳು ತಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೆರಳಿನ ಮೇಲೆಯೇ ನೆಟ್ಟಿದ್ದರು. ಅದು ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾ, ಚಿಕ್ಕದಾಗುತ್ತಾ ಕೊನೆಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಾಣೆಯಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು.
“ಅದಕ್ಕೆ ಏನಾಯಿತು?” ಎಂದು ಅವರು ಆತಂಕದಿಂದ ಕೇಳಿದರು.
“ನಾವು ನೆರಳನ್ನು ನೋಡಲಾಗದಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದಿದ್ದೇವೆ,” ಎಂದು ಡೂನೋ ವಿವರಿಸಿದ.
“ಇದು ಮಿತಿ ಮೀರಿತು,” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಗೊಣಗಿದನು. “ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ನೆರಳನ್ನೂ ನೋಡಲಾಗದಷ್ಟು ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಹಾರಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಎಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ!”
“ಮತ್ತೆ ಗೊಣಗಾಟ ಶುರುವಾಯಿತು!” ಎಂದ ಡನ್ನೋ. “ನೀನು ಯಾರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ!”
“ಶಾಂತಿ!” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಅಣಕದಿಂದ ಹೇಳಿದ. “ನಿನಗೆ ಶಾಂತಿಯೇ ಬೇಕಾದರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕುಳಿತುಕೋ, ಬಲೂನಿನಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗಬೇಡ!”
“ನೀನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೋ.”
“ಶಾಂತಿ ಬೇಕಾಗಿರುವದು ನನಗಲ್ಲ, ನಿನಗೆ, ”
“ಇಗೋ ಮತ್ತೆ ಶುರುಮಾಡಿದಿರಿ!” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದನು. “ನಾನು ಇಳಿದು, ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಹೊರಗೆ ಇಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.”
ಇದರಿಂದ ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಮತ್ತು ಡನ್ನೋ ಎಷ್ಟು ಹೆದರಿದರೆಂದರೆ ಅವರು ಜಗಳವಾಡುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು.
ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಲೂನು ಹೊಗೆ ಅಥವಾ ಮಂಜಿನಂತಿದ್ದ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ಹಾರಿತು. ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನು ನೆಲ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಬಿಳಿ ಪರದೆಗಳಿಂದ ಸುತ್ತುವರಿದಂತಾಯಿತು.
“ಇದೇನು?” ಎಂದು ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೂಗಿದರು. “ಆ ಹೊಗೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬರುತ್ತಿದೆ?”

“ಅದು ಹೊಗೆಯಲ್ಲ,” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದನು, “ಅವು ಮೋಡಗಳು. ನಾವು ಮೋಡಗಳನ್ನು ತಲುಪಿದ್ದೇವೆ, ಈಗ ಅವುಗಳೊಳಗಿದ್ದೇವೆ.”
“ನೀನು ಸುಮ್ಮನೆ ಅದನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೀಯ,” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಹೇಳಿದನು. “ಮೋಡಗಳೆಲ್ಲವೂ ಬಿಳಿ ಅರಳೆಗಳಂತೆ ಮೃದುವಾಗಿರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಇದು ಮಂಜಿನಂತಿದೆ.”
“ಮೋಡಗಳು ಯಾವುದರಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ನೀನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀಯ?” ಎಂದು ಡೂನೋ ಕೇಳಿದನು.
“ಅವು ಮಂಜಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ದೂರದಿಂದ ನೋಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.”
ಡನ್ನೋ ಅವನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ.
“ಅವನ ಮಾತು ಕೇಳಬೇಡಿ,” ಎಂದು ಅವನು ಇತರರಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. “ತಾನು ತುಂಬಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದಾನೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ಅವನು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ, ಆದರೆ ನಿಜವಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಏನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಮೋಡಗಳು ಮಂಜಿನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ ಎಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ನಂಬಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ! ಅವು ಮೆರಿಂಗ್ಯೂನಿಂದ ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ! ನಾನು ಮೆರಿಂಗ್ಯೂ ಅನ್ನು ಎಂದಿಗೂ ರುಚಿ ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂಬಂತೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾನೆ!”
ಬಲೂನು ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ, ಇನ್ನೂ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ನಂತರ ಅದು ಮೋಡಗಳನ್ನು ದಾಟಿ ಅವುಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಸಾಗತೊಡಗಿತು. ಡನ್ನೋ ಕೆಳಗೆ ನೋಡಿದಾಗ ಮೋಡಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು. ಅವು ಎಲ್ಲ ದಿಕ್ಕುಗಳಲ್ಲಿ ಹರಡಿಕೊಂಡು, ಭೂಮಿಯ ನೋಟವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮುಚ್ಚಿದ್ದವು.
“ಅಯ್ಯೋ!” ಎಂದು ಡನ್ನೋ ಉದ್ಗರಿಸಿದನು. “ಆಕಾಶ ನಮ್ಮ ಕೆಳಗಿದೆ! ನಾವು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ!”
“ನಾವು ತಲೆಕೆಳಗಾಗಿ ಇದ್ದೇವೆ ಎಂದು ನಿನಗೆ ಏಕೆ ಅನಿಸುತ್ತದೆ?” ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಕೇಳಿದರು.
“ಏಕೆಂದರೆ, ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ, ಆಕಾಶ ನಮ್ಮ ಕೆಳಗಿದೆ.”
“ನಾವು ಮೋಡಗಳ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಸಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ,” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದನು. “ನಾವು ಮೋಡಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರಿದ್ದೇವೆ, ಆದ್ದರಿಂದ ಅವು ಈಗ ನಮ್ಮ ತಲೆಯ ಮೇಲಿಲ್ಲ, ನಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳ ಕೆಳಗಿವೆ.”
ಆದರೆ ಮತ್ತೆ ಡನ್ನೋ ಅವನನ್ನು ನಂಬಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬೀಳಬಹುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ, ಅವನು ಉಸಿರು ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಎರಡೂ ಕೈಗಳಿಂದ ತನ್ನ ಟೊಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತಿದ್ದನು.
ಗಾಳಿಯು ಅವರನ್ನು ಮೋಡಗಳ ಮೇಲಿಂದ ವೇಗವಾಗಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತು, ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದಲ್ಲೇ ಎಲ್ಲಾ ಮೈಟ್‌ಗಳು ಬಲೂನು ಕೆಳಗೆ ಇಳಿಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರು.
“ಅದು ಏಕೆ?” ಎಂದು ಅವರು ಗಾಬರಿಯಿಂದ ಕೇಳಿದರು.
“ಬಲೂನ್‌ನೊಳಗಿನ ಗಾಳಿ ತಣ್ಣಗಾಗುತ್ತಿದೆ,” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದ.
“ಮತ್ತು ನಾವು ಬೇಗನೆ ನೆಲವನ್ನು ತಲುಪುತ್ತೇವೆಯೇ?” ಎಂದು ಸ್ವಿಫ್ಟಿ ಕೇಳಿದ.
“ಮರಳಿನ ಚೀಲಗಳು ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇವೆ ಎಂದು ನೀವು ಏನು ಯೋಚಿಸುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿದ. “ನಾವು ಮರಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದರೆ ಬಲೂನು ಮತ್ತೆ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ.”

ಪರಹ್ಯಾಪ್ಸ್ ಒಂದು ಚೀಲವನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದನು.
"ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ?" ಎಂದು ಡೂನೋ ಕೂಗಿದ. "ಪೂರ್ತಿ ಚೀಲವನ್ನೇ ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯಬಾರದು! ಅದು ಯಾರಾದರ ತಲೆಗೆ ಬಡಿಯಬಹುದು!"
"ಬಹುಶಃ ಬಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದ ಪ್'ರಾಪ್ಸ್.
"'ಬಹುಶಃ ಬಡಿಯುವುದಿಲ್ಲ!'" ಎಂದು ಡೂನೋ ಗೇಲಿ ಮಾಡಿದ. "ನೀನು ಚೀಲಗಳ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪವಾಗಿ ಮರಳನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯಬೇಕು."
"ನಾನು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ," ಎಂದು ಪ್ರಾಬ್ಲಿ ಮುಂದೆ ಬಂದನು.
ಅವನು ಇನ್ನೊಂದು ಚೀಲದ ಗಂಟು ಬಿಚ್ಚಿ, ಮರಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಸುರಿದನು.
"ನೀನು ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಷ್ಟೇ ಕೆಟ್ಟವನು," ಎಂದು ಡೂನೋ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ. "ಮರಳನ್ನು ಬುಟ್ಟಿಯೊಳಗೆ ಸುರಿಯುವುದರಿಂದ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅದರಿಂದ ಬುಟ್ಟಿ ಹಗುರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ."
"ಬಹುಶಃ ನಾನು ಅದನ್ನು ಹೊರಗೆ ಎಸೆಯುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು," ಎಂದು ಪರಹ್ಯಾಪ್ಸ್ ಹೇಳಿ, ಒಂದು ಹಿಡಿ ಮರಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಎಸೆದನು.
"ಜಾಗ್ರತೆ!" ಎಂದು ಸ್ಕ್ಯಾಟರ್‌ಬ್ರೇನ್ ಹೇಳಿದ. "ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರಳು ಬೀಳುತ್ತದೆ!"
"ಬಹುಶಃ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದ ಪರಹ್ಯಾಪ್ಸ. ಆದರೆ ಅದೇ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅವನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮರಳು ಬಿತ್ತು.
ಎಲ್ಲರೂ ಅವನನ್ನು ಗದರಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರು ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಪ್ರಾಬ್ಲಿ ಒಂದು ಚಾಕುವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬುಟ್ಟಿಯ ತಳದಲ್ಲಿ ಮರಳು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯಲು ಒಂದು ರಂಧ್ರ ಮಾಡಿದನು.
"ನಿಲ್ಲು! ನೀನು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೀಯ!" ಎಂದು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಡೂನೋ ಕೂಗಿದನು. "ಬುಟ್ಟಿ ತುಂಡು ತುಂಡಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ, ಆಗ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಅದರ ಮೂಲಕ ಕೆಳಗೆ ಸುರಿದು ಹೋಗುತ್ತೇವೆ!"
"ಬಹುಶಃ ಹಾಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ," ಎಂದು ಪ್ರಾಬ್ಲಿ ಉತ್ತರಿಸಿದ.
"ನಿನಗೂ ನಿನ್ನ ಅಣ್ಣನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವುದು ಈ ಎರಡು ಪದಗಳು ಮಾತ್ರ—'ಬಹುಶಃ' ಮತ್ತು 'ಬಹುಶಃ ಆಗಬಹುದು'," ಎಂದು ಡೂನೋ ಹೇಳಿ ಅವನ ಕೈಯಿಂದ ಚಾಕುವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡನು.
ಬುಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ರಂಧ್ರದ ಮೂಲಕ ಮರಳು ಕೆಳಗೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಂತೆ, ಬಲೂನು ಹಗುರವಾಗಿ ಮತ್ತೆ ಆಕಾಶದತ್ತ ಏರತೊಡಗಿತು. ಮೈಟ್ಸ್ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದರು. ಬಲೂನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅತೃಪ್ತನಾಗಿದ್ದ ಏಕೈಕ ವ್ಯಕ್ತಿ ಗ್ರಂಪ್ಸ್; ಅವನು ಯಾವಾಗಲೂ ಗೊಣಗಲು ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು.

“ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ, ಮೇಲೆ ಮತ್ತು ಕೆಳಗೆ,” ಎಂದು ಅವನು ಹೇಳಿದನು. “ಗೌರವಾನ್ವಿತ ಬಲೂನು ಹೀಗೆ ವರ್ತಿಸುವುದೇ?”

ಇನ್ನೇನೂ ಹೇಳಲು ತೋಚದೆ, ಅವನು ರೋಲಿ-ಪೋಲಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದನು. ರೋಲಿ-ಪೋಲಿ ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ತುಂಡನ್ನು ಮೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದನು.

“ನೀನು ಏನು ಕಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದೀಯ?” ಎಂದು ಅವನು ಕೇಳಿದನು.

“ಒಂದು ಸಕ್ಕರೆ ತುಂಡು. ಅದನ್ನು ನನ್ನ ಜೇಬಿನಿಂದ ತೆಗೆದು ಕಚ್ಚಲು ಶುರುಮಾಡಿದೆ.”

“ಸಕ್ಕರೆ ಕಚ್ಚಲು ಇದೇನು ಸಮಯವೇ! ನೆಲಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವವರೆಗೆ ಕಾಯಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?”

“ನನ್ನ ಜೊತೆ ಹೆಚ್ಚುವರಿ ಭಾರವನ್ನು ಏಕೆ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಹೋಗಬೇಕು?” ಎಂದು ರೋಲಿ-ಪೋಲಿ ಹೇಳಿದ. “ನಾನು ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ತಿಂದರೆ, ಬಲೂನು ಹಗುರವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಎತ್ತರಕ್ಕೆ ಏರುತ್ತದೆ.”

“ನೀನು ನಿನ್ನನ್ನೇ ಜೆಲ್ಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತೀಯ,” ಎಂದು ಗ್ರಂಪ್ಸ್ ಗೊಣಗಿದನು.

Н. НОСОВ
Над облаками
На английском языке

© Raduga Publishers 1985. Illustrated
Printed in the Union of Soviet Socialist Republics

